

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 385/2016
16.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Величковић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва ..."ББ" ..., кога заступа Војислав Д. Јовановић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2918/15 од 08.12.2015. године, у седници одржаној 16.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2918/15 од 08.12.2015. године.

Образложење

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2918/15 од 08.12.2015. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П1 1278/14 од 28.09.2015. године, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се као незаконито поништи решење туженог бр. ... од 28.02.2014. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду бр. .../... од 19.12.2015. године и анекс уговора о раду бр. .../... од 25.03.2011. године, као и захтев тужиоца за враћање на рад и признање права на раду и по основу рада и накнаду трошкова поступка. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове поступка од 88.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 55/14) Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној

дужности, а побийана пресуда, супротно наводима ревизије, нема недостатке због који се не би могла испитати.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је био запослен код туженог на радном месту ... првог степена у објекту ... аутогаража ... Отказним решењем од 28.02.2014. године стављено му је на терет да је у дане 05/06, 17/18, 24/25 и 28/29.11.2013. године, у регистар примопредаје, накнадно по завршетку примопредаје, у рубрику за примедбе уносио коментаре о свом редовном јављању ТОЦ-у, да је тиме несавесно поступио и потврдио да се није редовно јављао, што је био у обавези, као и да је на тај начин запослене који су од њега преузимали смену довео да својим потписом потврде нешто што није тачно и тако реметио међуљудске односе, као и да је посао обављао у супротности са радном етиком, чиме је повредио радне обавезе прописане чланом 5. став 5. тачка 2. алинеја 2. и 5. Колективног уговора и члана 12. тачке 2.а), 2.к), тачке 3.е) уговора о раду. Због наведених повреда, тужиоцу је након писаног упозорења о постојању разлога за отказ, на основу члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду, отказан уговор о раду. У поступку је утврђено да је тужилац накнадно уписивао податке у регистар примопредаје, чиме је и сам потврдио да се није редовно на два сата јављао централу, јер је наводно мобилни телефон био заузет, а такво понашање представља облик немарног и несавесног понашања, које је супротно правилима прописаним актом послодавца и повреду радне дисциплине. Кривична пријава против тужиоца за кривично дело фалсификовања службене исправе, одбачена је решењем ОЈТ у Нишу Кт бр. 2550/14 од 15.10.2015. године.

Код таквог чињеничног стања правилно је примењено материјално право када је тужбени захтев одбијен, јер су се у конкретном случају стекли услови за отказ уговора о раду на иницијативу послодавца због непоштовања радне дисциплине и понашања супротног правилима прописаним упутством за рад запослених на пословима непосредне физичке заштите.

Према тачки 35. Упутства за рад запослених на пословима непосредне физичке заштите запослени су у обавези да се на свака два сата јављају ТОЦ-у ради подношења усменог извештаја о стању заштите објекта који обезбеђују. У дане наведене у побийаном решењу тужилац то није чинио, правдајући своје поступање чињеницом да је мобилни телефон био заузет.

Међутим, правилно нижестепени судови оцењују да то није оправдавајући разлог за поступање супротно прописаним правилима, имајући у виду да су тужиоцу била на располагању два мобилна и један фиксни телефон.

Поступајући супротно правилима прописаним Упутством за рад туженог тужилац је исказао немарно и несавесно понашање и повредио радну дисциплину. Стога су и по становишту Врховног касационог суда били испуњени законски услови за отказ уговора о раду од стране послодавца, на основу члана 179. став 2. и 3. Закона о раду, јер је тужилац својом кривицом учинио повреду радне обавезе из члана 179. тачка 2. Закона о раду, у вези члана 35. Упутства за рад запослених на пословима непосредне физичке заштите (која по својој природи представља повреду радне дисциплине).

Чињеница да је решењем ОЈТ у Нишу одбачена кривична пријава против тужиоца за кривично дело фалсификовање службене исправе, није од утицаја на другачије пресуђење јер је основ за доношење отказног решења непоштовање радне дисциплине а не учињено кривично дело на раду, па нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

У ревизијском поступку се расправљају правна, а не и чињенична питања, па предмет оцене ревизијског суда нису били наводи у ревизији у којима се оспорава оцена доказа (искази сведока) и утврђено чињенично стање, јер је то недозвољено према члану 407. став 1. тачка 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић